

Requisits essencials: els motius d'interès públic i de naturalesa no econòmica que porten a imposar condicions a l'establiment o al funcionament de les xarxes públiques de telecomunicacions o als serveis de telecomunicacions disponibles al públic. Aquests motius són la seguretat en el funcionament de la xarxa, el manteniment de la seva integritat i, si és justificat, la interoperabilitat dels serveis, la protecció de les dades, la protecció del medi ambient i el compliment dels objectius urbanístics, l'ús eficaç de l'espectre de freqüències i la necessitat d'evitar interferències perjudicials entre els sistemes de telecomunicacions de tipus ràdio i altres sistemes tècnics de tipus espacial o terrestres.

La protecció de les dades pot incloure la de les personals i la de les que afecten la intimitat i l'obligació de confidencialitat respecte a la informació transmesa o emmagatzemada.

Drets especials: els drets concedits a un nombre limitat d'empreses per mitjà d'un instrument legal, reglamentari o administratiu, que en una determinada zona geogràfica:

a) Limiten a dos o més el nombre d'aquestes empreses d'acord amb criteris que no són objectius, proporcionals i no discriminatoris.

b) Permeten, d'acord amb aquests criteris, que empreses diverses competeixin entre si; o

c) Reconeixen a una empresa o a diverses, d'acord amb els criteris esmentats, avantatges legals o reglamentaris que dificulten greument la capacitat d'una altra empresa per importar, comercialitzar, connectar, posar en servei en la mateixa zona geogràfica i en unes condicions bàsicament similars.

Drets exclusius: els drets concedits a un organisme públic o privat, o a diversos, mitjançant un instrument legal, reglamentari o administratiu que els reserva la prestació d'un servei o l'explotació d'una activitat determinada.

Interconnexió: la connexió física i funcional de les xarxes de telecomunicacions utilitzades pel mateix operador o per diversos, de manera que els usuaris es puguin comunicar entre si o accedir als serveis dels diferents operadors. Aquests serveis poden ser subministrats per aquests operadors o per altres que tinguin accés a la xarxa.

La interconnexió comprèn els serveis d'accés a la xarxa subministrats amb la mateixa finalitat pels titulars de xarxes públiques de telecomunicacions als operadors de serveis telefònics disponibles al públic.

Punt d'acabament de la xarxa: conjunt de connexions físiques o radioelèctriques, i les seves especificacions tècniques d'accés, que formen part de la xarxa pública i que són necessàries per tenir accés a la xarxa pública i als serveis que la utilitzen com a suport. El punt d'acabament de xarxa és el punt en què acaben les obligacions dels operadors de xarxes i serveis i al qual es poden connectar els equips terminals de telecomunicacions.

Domini públic radioelèctric: és l'espai pel qual es poden propagar les ones radioelèctriques.

Interferència perjudicial: interferència que compromet el funcionament d'un servei de radionavegació o altres serveis de seguretat, o que degrada greument, interromp repetidament o impedeix el funcionament d'un servei de radiocomunicació, explotat d'acord amb el Reglament de radiocomunicacions de la Unió Internacional de Telecomunicacions.

Equip terminal: equip destinat a ser connectat a una xarxa pública de telecomunicacions, és a dir, a estar connectat directament als punts d'acabament de la xarxa o a interfuncionar, al través seu, per tal d'enviar, processar o rebre informació.

Especificació tècnica: l'especificació que figura en un document que defineix les característiques necessàries d'un producte, com ara els nivells de qualitat o les propietats del seu ús, la seguretat, les dimensions, els sím-

bols, les proves i els mètodes de prova, l'empaquetatge, el marcatge i l'etiquetatge. S'inclouen dins d'aquesta categoria, les normes aplicables al producte referent a la terminologia.

Espai públic de numeració: el conjunt de recursos numèrics i alfanumèrics necessaris per a la prestació de determinats serveis de telecomunicacions.

Usuari: els subjectes, incloent-hi les persones físiques i jurídiques, que utilitzen o sol·liciten els serveis de telecomunicacions disponibles al públic.

Xarxa d'accés: el conjunt d'elements que permeten connectar cada abonat amb la central local de què depèn. Està constituïda pels elements que proporcionen a l'abonat la disposició permanent d'una connexió des del punt d'acabament de la xarxa, fins a la central local, incloent-hi els de planta exterior i els específics.

Dèficit d'accés: és la part dels costos de la xarxa d'accés no coberts pels ingressos derivats de la seva explotació.

10047 *LLEI 12/1998, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya. («BOE» 102, de 29-4-1998.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 13/1994, d'1 de juny, va avançar l'adaptació de l'estatut jurídic del Banc d'Espanya al que disposa el Tractat de la Unió Europea, atorgant-li un règim de plena autonomia en el desenvolupament i l'execució de la política monetària amb l'últim objectiu d'aconseguir l'estabilitat de preus.

La Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en la seva disposició adicional vint-i-quatrena va incorporar a l'ordenament jurídic espanyol tots els requisits d'independència del Banc d'Espanya exigits per l'article 107 del Tractat de la Comunitat Europea.

No obstant això, es fa necessari modificar la Llei 13/1994, d'autonomia del Banc d'Espanya, per assegurar la plena integració del Banc d'Espanya en el sistema europeu de bancs centrals, principi informador bàsic de la institució en la tercera fase de la Unió Econòmica i Monetària.

Per donar satisfacció a aquesta necessitat, aquesta Llei es ceneix exclusivament a garantir la integració del Banc d'Espanya en el Sistema Europeu de Bancs Centrals, reconeixent, entre altres termes, les potestats del Banc Central Europeu en la definició de la política monetària de l'àrea de l'euro —i la seva execució pel Banc d'Espanya—, i les facultats de la Comunitat Europea en relació amb la política de tipus de canvi.

D'acord amb l'article 108 del Tractat de la Comunitat Europea, a tot tardar en la data de constitució del Sistema Europeu de Bancs Centrals, cada un dels estats membres ha de vetllar perquè la seva legislació nacional, inclosos els Estatuts del seu banc central nacional, sigui compatible amb el mateix Tractat i amb els Estatuts del Sistema Europeu de Bancs Centrals.

Article primer. *Modificacions en el capítol I de la Llei d'autonomia del Banc d'Espanya.*

S'introdueixen les modificacions següents en el capítol I de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya:

U. L'article 1 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Article 1. *Naturalesa i normativa específica.*

1. El Banc d'Espanya és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada. En el desenvolupament de la seva activitat i per al compliment de les seves finalitats actua amb autonomia respecte a l'Administració General de l'Estat, exercint les seves funcions d'acord amb el que preveu aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.

2. El Banc d'Espanya queda sotmès a l'ordenament jurídic privat, llevat del fet que actui en l'exercici de les potestats administratives conferides per aquesta o altres lleis. En l'exercici de les potestats administratives esmentades és d'aplicació al Banc d'Espanya la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

En tot cas tenen naturalesa administrativa els actes que dicti el Banc d'Espanya en exercici de les funcions a què es refereixen l'article 7.6 i l'article 15.4.

El Banc d'Espanya no està sotmès a les previsions contingudes en la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

3. El Banc d'Espanya és part integrant del Sistema Europeu de Bancs Centrals (d'ara endavant, SEBC) i està sotmès a les disposicions del Tractat de la Comunitat Europea (d'ara endavant, Tractat) i als Estatuts del SEBC.

En l'exercici de les funcions que es deriven de la seva condició de part integrant del SEBC, el Banc d'Espanya s'ha d'ajustar a les orientacions i instruccions emanades del Banc Central Europeu (d'ara endavant, BCE) en virtut de les esmentades disposicions.»

Dos. L'article 2 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Article 2. *Règim d'impugnació.*

1. Els actes administratius que dicta el Banc d'Espanya en l'exercici de les funcions previstes a la secció 1.ª i l'article 15 del capítol II d'aquesta Llei, així com les sancions que, si escau, s'imposin com a conseqüència de l'aplicació d'aquestes normes, posen fi a la via administrativa.

2. Els actes administratius que dicta el Banc d'Espanya en l'exercici d'altres funcions, així com les sancions que imposa, són susceptibles de recurs ordinari davant el ministre d'Economia i Hisenda.

3. Sens perjudici de la competència del Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea, la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional coneixerà en única instància dels recursos contra actes no susceptibles de recurs administratiu dictats pel Banc d'Espanya i contra les resolucions del ministre d'Economia i Hisenda que resolen recursos ordinaris contra actes dictats pel Banc d'Espanya.»

Tres. L'article 3 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Article 3. *Disposicions dictades pel Banc d'Espanya.*

1. Sens perjudici del que estableix l'article 1.3, el Banc d'Espanya pot dictar les normes que calguin per a l'exercici de les funcions previstes en l'article 7.3 desplegadas en la secció 1.ª i l'article 15 del capítol II d'aquesta Llei, que es denominaran "Circulars monetàries".

Així mateix, per a l'exercici adequat de la resta de les seves competències, pot dictar les disposicions necessàries per al desplegament d'aquelles normes que l'habilitin expressament a aquest efecte. Aquestes disposicions es denominaran "Circulars".

2. Aquestes disposicions s'han de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i entren en vigor d'acord amb el que preveu l'apartat primer de l'article 2 del Codi Civil. S'elaboren, amb els informes tècnics i jurídics previs que preceptivament han d'emetre els serveis competents del Banc i aquells altres informes i assessoraments que aquest consideri convenient sol·licitar. No els és d'aplicació el que disposa l'article 24 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, si bé, en el cas de les "Circulars", s'han d'escoltar els sectors interessats.

Les disposicions dictades pel Banc d'Espanya són susceptibles d'impugnació directa davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

Quatre. L'article 4 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Article 4. *Règim econòmic.*

1. No són d'aplicació al Banc d'Espanya les lleis que regulen el règim pressupostari, patrimonial i de contractació dels organismes públics dependents o vinculats a l'Administració General de l'Estat, excepte quan disposin expressament el contrari.

2. La proposta de pressupost de despeses de funcionament i inversions del Banc d'Espanya, una vegada aprovada pel seu Consell de Govern, segons l'article 21.1.g), s'ha de trametre al Govern, que l'ha de traslladar a les Corts Generals per a la seva aprovació. El pressupost del Banc d'Espanya té caràcter estimatiu i no és objecte de consolidació amb els pressupostos restants del sector públic estatal.

Correspon al Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, aprovar el balanç i els comptes de l'exercici del Banc, que s'han de trametre a les Corts Generals per al seu coneixement. Sens perjudici del que disposa l'article 27 dels Estatuts del Sistema Europeu de Bancs Centrals, el Banc d'Espanya queda subjecte a la fiscalització externa del Tribunal de Comptes, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes. En l'informe que acompanyi el balanç i els comptes de l'exercici s'han de desglossar, segons la seva naturalesa, les diferents operacions o rúbriques del balanç del Banc. En especial, s'han de detallar les aportacions efectuades pel Banc a Fons de Garantia de Dipòsits, així com els préstecs o altres operacions en favor de qualsevol altres entitats o persones que no s'hagin concertat en condicions de mercat o que, de qualsevol altra for-

ma, comportin cessament del lucre o pèrdues per al Banc; en aquests casos s'ha d'estimar expressament l'import dels eventuais cessaments del lucre o pèrdues."

Article segon. *Modificacions en el capítol II de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya.*

S'introdueixen les modificacions següents en el capítol II de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya:

U. L'article 7 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Article 7. *Principis generals.*

1. Correspon al Banc d'Espanya l'exercici de les funcions previstes en aquesta Llei, així com el de les que puguin encomanar-li altres lleis.

2. Sens perjudici de l'objectiu principal de mantenir l'estabilitat de preus i de l'acompliment de les funcions que exerceix com a membre del SEBC en els termes de l'article 105.1 del Tractat, el Banc d'Espanya ha de donar suport a la política econòmica general del Govern.

3. El Banc d'Espanya participa en el desenvolupament de les funcions bàsiques següents atribuïdes al SEBC:

a) Definir i executar la política monetària de la Comunitat.

b) Realitzar operacions de canvi de divises que siguin coherents amb les disposicions de l'article 109 del Tractat.

c) Posseir i gestionar les reserves oficials de divises dels estats membres. No obstant això, el Govern pot tenir i gestionar fons de maniobra en divises, d'acord amb el que preveu l'article 105.3 del Tractat.

d) Promoure el bon funcionament del sistema de pagaments.

e) Emetre els bitllets de curs legal.

f) Les altres funcions que es deriven de la seva condició de part integrant del SEBC.

4. Sens perjudici del que disposa l'article 1.3, en l'exercici de les funcions que preveu el número 3 d'aquest article, desplegadas a les seccions 1.ª, 2.ª i 4.ª del capítol II, però en aquests últims casos només quan es pronunciï sobre qüestions que resultin de les funcions del Sistema Europeu de Bancs Centrals, ni el Govern, ni cap altre òrgan nacional o comunitari poden donar instruccions al Banc d'Espanya, ni aquest no pot demanar-les o acceptar-les.

5. Respectant el que disposa el número 2 d'aquest article, el Banc d'Espanya exerceix, a més, les funcions següents:

a) Posseir i gestionar les reserves de divises i metalls preciosos no transferides al Banc Central Europeu.

b) Promoure el bon funcionament i estabilitat del sistema financer i, sens perjudici del que disposa el número 3, d) anterior, dels sistemes de pagaments nacionals.

c) Posar en circulació la moneda metàl·lica i exercir, per compte de l'Estat, les altres funcions que se li encomanin respecte a aquesta.

d) Prestar els serveis de tresoreria i agent financer del deute públic, d'acord amb el que estableix la secció 3.^a

e) Assessorar el Govern, així com realitzar els informes i estudis que resultin procedents.

f) Elaborar i publicar les estadístiques relacionades amb les seves funcions i assistir el BCE en la recopilació de la informació estadística necessària per a l'acompliment de les funcions del SEBC.

g) Exercir les altres competències que la legislació li atribueixi.

6. El Banc d'Espanya ha de supervisar, d'acord amb les disposicions vigents, la solvència, l'actuació i el compliment de la normativa específica de les entitats de crèdit i de qualssevol altres entitats i mercats financers la supervisió dels quals li hagi estat atribuïda, sens perjudici de la funció de supervisió prudencial duta a terme per les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències i de la cooperació de les comunitats autònomes amb el Banc en l'exercici d'aquestes competències autonòmiques de supervisió.

7. El Banc d'Espanya pot realitzar les actuacions que calguin per a l'exercici de les seves funcions, així com les relatives a la seva pròpia administració i al seu personal.

8. El Banc d'Espanya pot establir relacions amb altres bancs centrals, amb autoritats de supervisió financera i institucions financeres d'altres països, així com amb organitzacions monetàries i financeres internacionals.

Es pot relacionar, igualment, amb institucions financeres de caràcter públic i amb autoritats de supervisió financera d'àmbit autonòmic.»

Dos. L'article 8 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Article 8. *Obertura de comptes a entitats.*

A fi de realitzar les seves operacions, el Banc d'Espanya pot obrir comptes a entitats de crèdit, a entitats públiques i a altres participants en el mercat, així com acceptar actius en garantia.»

Tres. L'article 9 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Article 9. *Instrumentació de la política monetària.*

1. A fi d'assolir els objectius del SEBC i dur a terme les seves funcions, el Banc d'Espanya pot realitzar tot tipus d'operacions financeres, de conformitat amb els principis generals i instruments establerts pel BCE i, en particular, les següents:

a) Operar en els mercats financers comprant i venent al comptat i a termini o amb pacte de recompra; prestar o manllevar valors i altres instruments financers denominats en qualsevol moneda o unitat de compte, així com metalls preciosos.

b) Realitzar operacions de crèdit amb entitats de crèdit i altres participants en el mercat, basant-les en garanties adequades.

2. Poden mantenir-se en el Banc d'Espanya els fons immobilitzats derivats de l'establiment de reserves mínimes imposades en virtut de disposicions dictades d'acord amb els Estatuts del SEBC.»

Quatre. L'article 10 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Article 10. *Informació i control en matèria de política monetària.*

1. El Banc d'Espanya ha d'informar regularment les Corts Generals i el Govern dels objectius

i l'execució de la política monetària, sens perjudici del que disposa l'article 107 del Tractat i de les regles sobre secret professional del BCE.

A aquest efecte, el governador del Banc pot ser convocat, de conformitat amb els reglaments parlamentaris, a qualssevol de les comissions del Congrés o del Senat o mixtes d'ambdues cambres, així com ser convocat perquè assisteixi amb aquesta finalitat a les reunions del Consell de Ministres o a les de la seva Comissió Delegada per a Afers Econòmics.

2. Així mateix, el governador del Banc d'Espanya pot ser convocat a les reunions del Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes a què es refereix l'article 3 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, perquè, a fi de facilitar l'exercici de les tasques de coordinació financera atribuïdes a l'esmentat Consell, informi en relació amb matèries de la competència del Banc.»

Cinc. Es dóna nou títol a la secció 2.ª de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, que és el que segueix: «Operacions exteriors».

Sis. Es dóna la redacció següent a l'article 11 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya:

«Article 11. *Política de tipus de canvi.*

Sens perjudici de la competència de la Comunitat Europea, el Govern pot consultar amb el Banc d'Espanya les matèries relatives a la política de tipus de canvi.»

Set. Es dóna la redacció següent a l'article 12 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya:

«Article 12. *Realització d'operacions exteriors.*

Sens perjudici del que disposa l'article 1.3, el Banc d'Espanya pot realitzar les operacions exteriors que consideri convenients i, en particular, les següents:

- a) Posseir, gestionar o adquirir i vendre al comptat o a termini tot tipus d'actius denominats en moneda estrangera o unitats de compte, així com metalls preciosos.
- b) Efectuar qualsevol tipus de transaccions bancàries amb entitats nacionals o estrangeres o amb organismes internacionals, incloses les operacions de concessió i obtenció de préstecs.»

Vuit. L'article 15 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Article 15. *Emissió de bitllets.*

1. Correspon al Banc d'Espanya, amb l'autorització prèvia del BCE, la facultat exclusiva d'emissió de bitllets en pessetes que, sens perjudici del règim legal aplicable a la moneda metàl·lica, són els únics mitjans de pagament de curs legal dins del territori espanyol, amb poder alliberador ple i il·limitat, mentre el SEBC no produeixi l'emissió de bitllets en euros.

2. El Banc d'Espanya decideix les denominacions i característiques dels bitllets en pessetes, que s'han de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

3. Quan el Banc d'Espanya acordi la retirada de circulació o el bescanvi de bitllets en pessetes d'una determinada sèrie o classe, n'ha de publicar el corresponent anunci en el "Butlletí Oficial de l'Estat", en el qual assenyalarà el període de bescanvi. Transcorregut el període esmentat, els bitllets en pessetes no bescanviats deixaran de tenir curs legal, perdran el seu poder alliberador com a mitjà legal de pagament i seran baixa en el passiu del Banc. No obstant això, el Banc d'Espanya ha de procedir al bescanvi encara que siguin presentats amb posterioritat al període establert a aquest efecte.

4. La realització de publicitat utilitzant del tot o en part bitllets o monedes que tinguin o hagin tingut curs legal, o les seves reproduccions facsimils, ha de ser autoritzada en cada cas amb caràcter previ pel Banc d'Espanya, en els termes i amb els requisits establerts reglamentàriament.

No requereixen autorització les administracions públiques ni les entitats de dret públic que en depenguin.

El Banc d'Espanya pot, d'acord amb les normes reguladores del procediment sancionador aplicable als subjectes que actuen en els mercats financers, imposar multes de fins a 100 milions de pessetes a les persones físiques i jurídiques, i als seus administradors, que facin publicitat sense l'esmentada autorització o amb incompliment de les condicions que aquesta fixa."

Article tercer. *Modificacions en el capítol III de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya.*

S'introdueixen les modificacions següents en el capítol III de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya:

U. L'article 18 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Article 18. *Competències del governador.*

Correspon al governador del Banc d'Espanya:

- a) Dirigir el Banc i presidir el Consell de Govern i la Comissió Executiva.
- b) Exercir la representació legal del Banc a tots els efectes i, en especial, davant els tribunals de justícia, així com autoritzar els contractes i documents i realitzar les altres activitats que siguin necessàries per a l'acompliment de les funcions encomanades al Banc d'Espanya.
- c) Representar el Banc d'Espanya en les institucions i els organismes internacionals en els quals estigui prevista la seva participació.
- d) Exercir la condició de membre del Consell de Govern i del Consell General del Banc Central Europeu.»

Dos. L'article 21 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Article 21. *Competències del Consell de Govern.*

1. Correspon al Consell de Govern:

- a) Aprovar les directrius generals d'actuació del Banc per a l'acompliment de les funcions que té encomanades.
- b) Debatre les qüestions relatives a la política monetària i supervisar la contribució del Banc a la instrumentació de la política monetària del SEBC duta a terme per la Comissió Executiva, tot això respecte a les orientacions i instruccions del BCE

i a la independència i obligació de secret del governador com a membre dels òrgans de govern del BCE.

c) Aprovar, a proposta de la Comissió Executiva, l'informe anual del Banc i, si escau, els altres informes que el Banc d'Espanya hagi d'elevat a les Corts Generals, al Govern o al ministre d'Economia i Hisenda.

d) Aprovar les "Circulars monetàries" i les "Circulars" del Banc.

e) Elevar al Govern les propostes de separació a què es refereix la lletra d) del número 4 de l'article 25.

En l'adopció d'aquestes decisions no té vot el membre del Consell al qual es refereixi la proposta de separació.

f) Aprovar el Reglament intern del Banc, a proposta de la Comissió Executiva.

g) Aprovar la proposta de pressupostos del Banc, així com formular els seus comptes anuals i la proposta de distribució de beneficis.

h) Aprovar les directrius de la política de personal i ratificar el nomenament dels directors generals.

i) Imposar les sancions l'adopció de les quals és competència del Banc d'Espanya.

j) Aprovar les propostes de sanció que el Banc d'Espanya hagi d'elevat al ministre d'Economia i Hisenda.

k) Resoldre els recursos o les reclamacions interposats contra les resolucions del Banc d'Espanya, quan el seu coneixement li correspongui.

l) Adoptar qualssevol altres acords necessaris per a l'acompliment de les funcions encomanades al Banc d'Espanya per aquesta Llei que no siguin competència exclusiva de la Comissió Executiva; pot delegar en el governador, en el subgovernador o en la Comissió Executiva les atribucions i comeses que consideri oportunes. Ha d'establir, expressament, els casos en els quals sigui possible la subdelegació.

2. La presidència del Consell de Govern correspon per aquest ordre:

- 1.º Al governador.
- 2.º Al subgovernador.
- 3.º Al conseller no nat de més edat.

3. El Consell de Govern es reuneix, almenys, deu vegades l'any i sempre que el convoqui el governador.

El governador del Banc, com a president del Consell, ha d'acordar la convocatòria i fixar l'ordre del dia de les sessions.

Els membres del Consell de Govern poden sol·licitar-ne la convocatòria, que s'ha de produir sempre que la sol·licitud hagi estat formalitzada, almenys, per dos consellers. La sol·licitud ha d'indicar expressament l'ordre del dia de la convocatòria especial.

4. El Consell de Govern queda constituït vàlidament amb la presència, almenys, de cinc dels seus membres, exclosos els nats, i del seu secretari. Els acords es prenen per majoria de vots i en cas d'empat decideix el vot del president.»

Tres. L'article 23 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Article 23. *Competències de la Comissió Executiva.*

1. Correspon a la Comissió Executiva, amb subjecció a les directrius del Consell de Govern:

a) Contribuir a la instrumentació de la política monetària duta a terme pel SEBC de conformitat amb el que disposa l'article 21.1.b).

b) Resoldre sobre les autoritzacions administratives que hagi de concedir el Banc d'Espanya.

c) Organitzar el Banc i efectuar el nomenament de directors generals i del personal, i fixar les seves retribucions d'acord amb el que disposi el Reglament intern del Banc i amb les directrius generals aprovades pel Consell de Govern. Aquest òrgan ha de ratificar, en tot cas, el nomenament dels directors generals.

d) sotmetre al Consell de Govern les propostes la resolució o aprovació de les quals li competeixin.

e) Exercir les comeses que li hagi delegat expressament el Consell de Govern.

f) Formular a les entitats de crèdit les recomanacions i els requeriments que calguin, així com acordar respecte a elles i als seus òrgans d'administració i direcció la incoació d'expedients sancionadors i les mesures d'intervenció, de substitució de les seves administracions, o qualssevol altres mesures cautelars previstes en l'ordenament jurídic l'exercici de les quals s'hagi encomanat al Banc d'Espanya.

De les mesures cautelars que adopti la Comissió Executiva en l'exercici d'aquesta competència, n'ha de donar compte, al més aviat possible, al Consell de Govern.

g) Administrar el Banc en l'esfera del dret privat i disposar dels seus béns.

h) Acordar les altres operacions o transaccions que hagi de realitzar el Banc per a l'acompliment de les seves funcions, delegant en les comissions o persones que consideri pertinents.

2. La Comissió Executiva s'ha de reunir sempre que la convoqui el governador per iniciativa pròpia o a petició de dos dels seus membres.

Els acords s'han de prendre per majoria de vots. En cas d'empat, decideix el vot del president.»

Quatre. L'article 26.2 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactat com segueix:

«Els consellers no poden exercir durant el seu mandat activitats professionals relacionades amb entitats de crèdit, sigui quina sigui la seva naturalesa, amb els mercats de valors o amb institucions financeres privades. El lloc de conseller del Banc d'Espanya és compatible amb l'exercici de la funció docent i d'investigació.»

Disposició adicional única. *Modificació de la Llei 10/1975, de 12 de març, sobre regulació de la moneda metàllica.*

El primer paràgraf de l'article 4 de la Llei 10/1975, de 12 de març, sobre regulació de la moneda metàllica, queda redactat de la manera següent:

«De conformitat amb l'aprovació del Banc Central Europeu quant al volum d'emissió, que preveu l'article 105.A.2 del Tractat, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'acordar l'encunyació de moneda metàllica i, en particular:»

Disposició transitòria única. *Aplicació de les normes relatives al coeficient de caixa.*

No obstant això, el que preveu la disposició derogatòria d'aquesta Llei, les normes relatives al coeficient

de caixa contingudes en la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i, en particular, les dels articles 4.n), 5.g) i 10.b) són d'aplicació a les infraccions comeses amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta disposició. En aquests casos, la competència per instruir i resoldre els expedients correspon al Banc d'Espanya.

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogats els preceptes següents de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit:

- La lletra n) de l'article 4.
- La lletra g) de l'article 5.
- La lletra b) de l'article 10.

2. Queda derogada la disposició addicional segona de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

3. Queda derogat l'article 18 del Decret llei 18/1962, de 7 de juny, de nacionalització i reorganització del Banc d'Espanya.

Disposició final primera. *Modificació de l'article 18 de la Llei de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.*

L'article 18 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, queda redactat com segueix:

«Article 18.

Sens perjudici del que disposa l'article 42 d'aquesta Llei, la competència per a la instrucció dels expedients als quals es refereix aquest títol i per a la imposició de les sancions corresponents, es regeix per les regles següents:

- a) És competent per a la instrucció dels expedients el Banc d'Espanya.
- b) La imposició de sancions per infraccions greus i lleus correspon al Banc d'Espanya.
- c) La imposició de sancions per infraccions molt greus correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya, excepte la de revocació de l'autorització, que l'ha d'imposar el Consell de Ministres.»

Disposició final segona. *Beneficis del Banc d'Espanya.*

S'ha de determinar reglamentàriament el règim d'ingrés al Tresor Públic dels beneficis del Banc d'Espanya.

Disposició final tercera.

Aquesta Llei entrarà en vigor a partir de la data de participació d'Espanya en la tercera fase de la Unió Econòmica i Monetària, sempre que Espanya no sigui un Estat membre acollit a una excepció, d'acord amb el que preveu l'article 109.K) del Tractat,

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 d'abril de 1998.

JUAN CARLOS R.

10407 LLEI 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària. («BOE» 107, de 5-5-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 38/1985, de 22 de novembre, del monopoli fiscal de tabacs, dictada amb motiu de la incorporació d'Espanya a les Comunitats Europees, ha de ser reformada per aplicar en el sector tabaquer espanyol el principi de «llibertat d'empresa», consagrat en l'article 38 de la Constitució, a les activitats d'elaboració, importació i venda a l'engròs dels productes del tabac. La liberalització de les esmentades activitats es produeix tant perquè no subsisteixen raons per continuar aplicant en aquestes fases l'excepció autoritzada per l'article 128.2 de la Constitució Espanyola al principi general de llibertat de la iniciativa privada que predica l'article 38 de la mateixa Constitució, com per ser coherent amb la introducció d'elements liberalitzadors de l'economia que comporta el procés de privatització d'empreses públiques en curs. Això implica estendre l'aplicació del règim existent per als productes comunitaris des de 1986 als productes elaborats del tabac originaris de tercers països.

Es tracta, per tant, de substituir per a les repetides fases la intervenció de l'Estat en el mercat del tabac per una nova activitat merament reguladora o de vigilància que salvaguardi l'aplicació dels criteris de neutralitat i les condicions de lliure competència efectiva, de tal manera que, deixant actuar a tots els subjectes que ho desitgin, un òrgan estatal supervisi el desenvolupament correcte d'aquesta activitat empresarial. En conseqüència, la nova Llei suprimeix els monopolis actuals de fabricació, d'importació i de comerç a l'engròs per a les labors de tabac no procedents dels estats membres de la Unió Europea.

La nova normativa manté, en canvi, seguint la jurisprudència comunitària i la seva sentència recent del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees de 14 de desembre de 1995 (assumpte C-387/93 «Cas Banchero»), el monopoli del comerç a la menuda de labors de tabac a favor de l'Estat a través de la xarxa d'expenedories de tabac i timbre. El manteniment de la titularitat de l'Estat en el monopoli de comerç a la menuda de labors de tabac, que continua revestint el caràcter de servei públic, constitueix un instrument fonamental i irrenunciable de l'Estat per al control d'un producte estancat com és el tabac, amb notable repercussió duanera i tributària. Per afegiment, la continuïtat de l'àmplia xarxa detallista d'expenedories de tabac i timbre, amb garantia provada de neutralitat, evita l'aparició d'oligopolis que podrien afectar negativament l'esmentada neutralitat, retallar el dret d'opció del consumidor i promocionar el consum de tabac, garanteix a l'adquirent la regularitat en el proveïment i la legalitat i la conservació adequada dels productes, assegura la venda d'efectes timbrats i signes de franqueig a tot el territori nacional i propicia una vinculació més àmplia amb la xarxa d'establiments de loteries, apostes i jocs de l'Estat.

Es recull així mateix la prohibició de dur a terme activitats promocionals per part de fabricants, importadors o majoristes, als expenedors de tabac i timbre o als punts autoritzats per a la venda amb recàrrec, ja que aquestes pràctiques podrien alterar els principis de neutralitat i d'igualtat de la xarxa minorista, i evitar, d'aquesta manera, qualsevol tipus de pressió de forma contrària als prin-